

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องและการเขียนเรื่อง

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มอย่างเจาะจงได้นักเรียนจำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน นักเรียนแต่ละห้องมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจใกล้เคียงกัน โดยดูจากค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 412) และวิชาการอ่าน (อ 432) ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 ซึ่งมีค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มใกล้เคียงกัน คือ 66.583 และ 65.066 เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มด้วยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ได้ค่าเอฟเท่ากับ 1.025 กับทำการทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าทีเท่ากับ 0.825 ซึ่งค่าทั้งสองให้ข้อสรุปทางสถิติว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ ตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไม่แตกต่างกันจึงกำหนดให้ กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง และกลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสอนวิชาทักษะอ่าน 3 (อ 033) ให้แก่กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 สอนด้วยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง และกลุ่มที่ 2 สอนด้วยการฝึกอ่าน

ด้วยการเขียนเรื่อง โดยใช้แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้รับการตรวจแก้ไขความตรงของเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ค่าเน้นการสอนโดยใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 10 ครั้ง ครั้งละ 2 คาบต่อสัปดาห์ เมื่อสอนเสร็จได้ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้รับการตรวจแก้ไขความตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และแบบสอบนี้ได้ผ่านการทดสอบใช้เป็นจำนวนทั้งหมด 2 ครั้งกับนักเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรเพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ได้ค่าความยากง่ายของแบบสอบเท่ากับ 0.20 - 0.79 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบเท่ากับ 0.20 - 0.79 และได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบเท่ากับ 0.737 หลังจากทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบทดสอบดังกล่าวแล้ว นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

ผลของการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องไม่แตกต่างจากความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนด้วยการฝึกอ่านการเขียนเรื่องอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

1. ระยะเวลาในการสอนที่ผู้วิจัยทำการทดลองสอนนักเรียนทั้งกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง และกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง โดยใช้เวลาเพียง 10 ครั้ง ครั้งละ 2 คาบต่อสัปดาห์ อาจเป็นระยะเวลาในการฝึกสั้นเกินไป ทำให้ผลของการวิจัยไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

2. จากผลการวิจัยของ คาร์เมน คอลลินส์ (Carmen Collins อ้างถึงใน Sandra Stotsky 1982: 339) ซึ่งพบว่า การฝึกการเขียนร่วมไปกับการอ่านมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และจากผลการวิจัยของ ลินดา บี แกมเบรล (Linda B. Gambrell 1985: 216-220) ซึ่งพบว่า การเล่าเรื่องช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและระลึกได้ (recall) และจากความแตกต่างกันระหว่างทักษะการพูดและทักษะการเขียน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ว่า นักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่านและนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องจากเรื่องที่อ่านมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากการทดลองสิ้นสุดลง พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่าน มีคะแนนสูงสุดและคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักเรียนกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องจากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษท้ายบทเรียนในแต่ละบท ก็พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่านมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องจากเรื่องที่อ่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

3. ถึงแม้ว่านักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องและนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องจะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ในการดำเนินกิจกรรมการเล่าเรื่องและการเขียนเรื่องในการฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพบว่า ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเล่าเรื่องและการเขียนเรื่อง นักเรียนกลุ่มที่ฝึกด้วยการเขียนเรื่องมักจะขอความช่วยเหลือจากครูผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบประโยคในการเขียนมากกว่านักเรียนกลุ่มที่ฝึกด้วยการเล่าเรื่อง นอกจากนี้ในขณะที่ดำเนินการเรียบเรียงข้อมูลจากการอ่านมาเป็นเรื่องเล่าและเรื่องที่เขียนในแต่ละกลุ่มย่อย นักเรียนกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องจะใช้เวลาในการเขียนมากกว่ากลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง แต่ในช่วงที่แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเข้าชั้นเรียน โดยกลุ่มที่ฝึกด้วยการเล่าเรื่องจะส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียน และกลุ่มที่ฝึกด้วยการเขียนเรื่องจะส่งตัวแทนออกมาอ่านเรื่องที่เขียนหน้าชั้นเรียน กลุ่มที่ฝึกด้วยการเล่าเรื่องจะใช้เวลาในการเล่ามากกว่า และ

เมื่อรวม เวลาทั้งหมดแล้วทั้งสองกลุ่มใช้เวลาไม่แตกต่างกันมากนัก แต่อย่างไรก็ตามจากการสังเกตของผู้วิจัย นักเรียนทุกคนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม แต่กิจกรรมการเล่าเรื่องนักเรียนมีความสนุกสนานมากกว่ากิจกรรมการเขียนเรื่อง อาจเป็นเพราะว่าการพูด เป็นทักษะที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนมากกว่ากิจกรรมการเขียนเรื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารการศึกษา ควรได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดอบรมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ เกี่ยวกับทักษะการอ่าน เช่น การเล่าเรื่อง การเขียนเรื่อง เพื่อให้ครูผู้สอนได้ใช้เทคนิคใหม่ไปเพิ่มเติมเทคนิคการสอนที่ใช้อยู่ตามปกติ เพื่อให้บรรยากาศในการเรียนการสอนมีชีวิตชีวามากขึ้น และทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ครูผู้สอนการอ่านภาษาอังกฤษควรได้นำทักษะการเล่าเรื่องและทักษะการเขียนเรื่องไปช่วยเสริมการอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องจะมีคะแนนสูงสุดและค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมากกว่านักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการเล่าเรื่อง ผู้เรียนมีความสนุกสนานและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมมากกว่า ดังนั้นในการดำเนินการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษครูผู้สอนควรได้เลือกกิจกรรมการเล่าเรื่องมาช่วยฝึกการอ่านก่อนกิจกรรมการเขียนเรื่อง
3. ในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป ควรได้ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างประชากรอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้ที่มีพื้นฐานทักษะการพูด และการเขียนในระดับสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา หรือผู้ที่มีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษมาหลาย ๆ ปี และในการดำเนินการวิจัยควรได้ทำการวิจัยโดยใช้รูปแบบของกิจกรรมการเล่าเรื่องและเขียนเรื่องแบบอิสระ โดยครูไม่ต้องให้คำถามแนะนำแก่นักเรียน